

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 18
din 14.01.2008

Dosar nr: 377/2007

Petiția nr: 7077 din data de 06.07.2007

Petent: E I

Obiect: plângere cu privire la refuzul de a fi primit în incinta unui magazin

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. E I

I.2. Numele, domiciliul sau reședința pârâtului

I.2.1. M E

II. Citarea părților

Prin adresa nr. 11611/09.10.2007, Colegiului Director al CNCD a citat-o pe dna M E în vederea audierii.

Prin adresa 11612/09.10.2007 Colegiului Director al CNCD I-a citat pe dl E Ion, în vederea audierii.

Procedura citării a fost legal îndeplinită.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

În fapt, dl E I se afla în sediul magazinului pe care îl administrează dna M E în data de 23 mai 2007, în jurul orei 16, pentru a înmâna gestionarei, dna S C un act și pentru a se aproviziona. Petentul susține că dna M a venit la magazin, s-a îndreptat direct către el, a început să-l bruscheze și să-i adreseze cuvinte jignitoare, împingându-l afară din

magazin. Petentul i-a atras atenția dnei M că magazinul este loc public și nu are voie să-l scoată din acel loc și a sunat la Poliția locală dar nu s-a prezentat nimeni de la postul de poliție locală. Petentul a plecat acasă unde susține ca a purtat o convorbire telefonică că un polițist care i-a comunicat că dna M are voie să-l scoată din magazin.

În 24.05.2007, prin cererea 732589/29.05.2007, dnul E I a fost reclamat la Poliție, de către dna M E aceasta cerând să se ia față de dl E măsurile legale ce se impun și totodată să nu îi mai fie permis să intre în magazinul pe care îl administrează.

Prin adresa 732589/26.06.2007 reprezentantul Poliției a adus la cunoștința petentului că, urmare cercetărilor efectuate privind incidentul din data de 23.05.2007, s-a luat măsura avertizării atât a dnei M E cât și a dlui E I pentru a se evita comiterea de fapte antisociale pe viitor.

În data de 30.08.2007, echipa de investigație formată din D S și D D s-a deplasat în comuna Mihăești (jud. Argeș), pentru a verifica aspectele semnalate în memoriul d-lui E I

Echipa de investigații a discutat cu următoarele persoane:

- E I - petent (în vederea obținerii de informații suplimentare în legătură cu sesizarea nr. 7077/06.07.2007);
- M E - reclamată;
- S. C - martor;
- Agent-șef L G - Post de Poliție comuna Mihăești
- Agent A G

Dl. E I a comunicat echipei de investigație următoarele:

- în data de 24.05.2007 a mers la d-na S C. - vânzătoare la magazinul din Punctul Peste Râu cu un document de la vecinul său (care la acel moment nu se afla în țară), document care conținea o măsurătoare cadastrală a proprietății vecinului său, d-na S C fiind administratoarea respectivei proprietăți; intrând în magazinul din Punctul Peste Râu, a fost agresat verbal de d-na M E care l-a jignit (ex „nenorocitul, ai băgat lumea în pușcărie”) și i-a cerut să părăsească incinta magazinului pentru că are dreptul să-și selecteze clienții; urmare incidentului menționat, d-na M E a depus o plângere la Poliția comunei Mihăești împotriva lui, prin care l-a acuzat că în data de 24.05.2007 i-a adresat jigniri și amenințări pentru că i-a cerut să părăsească magazinul dumneaei, solicitând în același timp organelor de poliție să îi interzică accesul în magazin; agenții de poliție l-au chemat la post pentru a da declarație în legătură cu incidentul din data de 24.05.2007, după care i-au aplicat măsura avertizării pentru a se evita comiterea de fapte antisociale în viitor.

D-na M E a declarat echipei de investigație următoarele:

- dl. E I nu a cumpărat niciodată alimente sau alte produse din magazinul său;
- în anul 2006 dl. E I a avut un litigiu civil cu sora sa în legătură cu un bun imobil (teren); de la acel moment dl. E I a căutat permanent motive de dispută cu dumneaei (ex. a intrat de câteva ori în magazinul său fără să cumpere nimic, după care a făcut reclamație la Protecția Consumatorului și la Sanepid);

- în ceea ce privește incidentul sesizat de E I instituției C.N.C.D., trebuie ținut cont de faptul că dl. E I nu a intrat în magazinul său pentru a face cumpărături (nu a cumpărat niciodată), ci pentru a înmâna un document vânzătoarei; având în vedere faptul că documentul respectiv nu avea nici o legătură cu magazinul, iar vânzătoarea era de serviciu, dl. E I nu avea nici un drept să întrerupă activitatea vânzătoarei cu probleme personale, motiv pentru care l-a poftit afară din magazin; întrucât dl. E I a ripostat cu jigniri și amenințări, în ziua următoare a depus la postul de poliție din comună o plângere împotriva sa;

- dl. E I face nenumărate plângeri către instituțiile statului împotriva persoanelor față de care are diferite nemulțumiri personale, prezentând fapte în mod eronat cu intenția de a supune acele persoane la diferite controale și verificări.

D-na S C a susținut afirmațiile d-nei M E într-o declarație pe care o anexată la dosar.

În continuarea verificărilor, echipa de investigație s-a deplasat la Postul de Poliție al comunei Mihăești, unde nu se afla nici un agent de poliție.

Ulterior efectuării verificărilor la fața locului, consilier S D a luat legătura cu dl. L G (Agent-Şef al Postului de Poliție al comunei Mihăești) și cu dl. A G (agent de poliție).

Dl. L G a comunicat faptul că la momentul producerii incidentului sesizat de E I nu lucra la Postul de Poliție din comuna Mihăești; de asemenea a declarat faptul că E I depune constant plângeri la poliție, majoritatea având ca obiect aspecte ne semnificative (ex. furtul capacului de la fântână).

Dl. A G a comunicat consilierului S D faptul că, urmare plângerii depuse de d-na M E, s-a ocupat de verificarea faptelor prezentate (fapte care, dacă s-ar fi confirmat, s-ar fi încadrat în prevederile art. 2 alin. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice). * art. 2 alin 1 - Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, sa fie considerate infracțiuni: 1. săvârșirea în public de fapte, acte sau gesturi, obscene, proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, de natura sa tulbure ordinea și liniștea publică sau sa provoace indignarea cetățenilor ori sa lezeze demnitatea și onoarea acestora sau a instituțiilor publice.

Verificările plângerii d-nei M E s-au axat pe discuții cu martorul S C (singurul martor la discuția dintre părți) și cu reclamatul E I (ambelor personae luându-li-se declarații scrise). Întrucât declarația martorului nu a fost concludentă în sensul confirmării afirmațiilor reclamantei M E, d-lui E I i s-a aplicat măsura avertismentului scris (avertisment pe linie de prevenire de fapte antisociale), măsură care nu a fost contestată în termenul legal de 15 zile de la comunicare.

D-na M E a fost avertizată verbal asupra faptului că nu este legală servirea preferențială a clienților.

La solicitarea consilierului C.N.C.D., dl. A G a explicat faptul că avertismentul dat în scopul prevenirii faptelor antisociale nu apare în evidențele poliției și nu produce efecte de nici un fel (ex. nu se înregistrează în cazier).

În drept, Colegiul Director retine ca potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificata de Romania prin Legea 30 din 18 mai 1994, publicată în “Monitorul Oficial” nr. 135 din 31 mai 1994, prevede in art 14 ca: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.

In acelasi sens, Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificat de Romania prin Legea nr. 103/2006 art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.”

Conform art 2 alin (1) din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, “prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoana, un grup de persoane sau o comunitate fata de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intra sub incidența legii penale.”

Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induce distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că

persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 și alin.2 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Colegiul Director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul Director a analizat dacă există un tratament diferențiat între diferite persoane care efectuează cumpărături la magazinul administrat de dna M E și petentul, dl E I Astfel, Colegiul Director constată că dna M E aplică un tratament diferențiat între dnul E și alți clienți care achiziționează bunuri din magazinul dânzei, persoane care se află în situații comparabile.

Colegiul Director a analizat existența celui de-al doilea element constitutiv al unei fapte de discriminare, existența criteriului de discriminare. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării astfel cum este definită în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale care este concretizat, materializat în fapt și care constituie mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu, care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

Colegiul Director, analizând plângerea formulată de către petent, constată că se invocă un tratament diferențiat aplicat dlui E I față de alte persoane fără a se indica criteriul care stă la baza tratamentului diferențiat. Colegiul Director nu poate reține că fapta dnei M E de a-l da afară din magazin pe dl E I are la baza un anumit criteriu. Sub acest aspect, Colegiul Director nu poate constata întrunirea celui de-al doilea element constitutiv al faptei de discriminare.

Coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, acțiunea astfel cum a fost formulată, și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 din O.G. nr.137/2000 republicată, în cauză, **nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit.** Acest fapt este determinat de probatoriul existent care nu permite stabilirea unui act sau fapt ce intra sub incidența art.2 din O.G. nr.137/2000 republicată.

IV. COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit prevederilor art. 20, alin. 10 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, precum și prevederilor Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE - Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 18.01.2008

